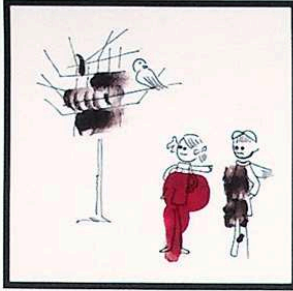
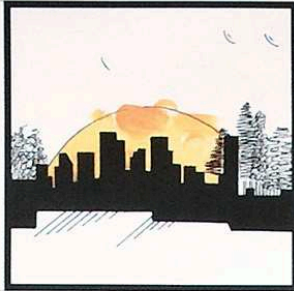

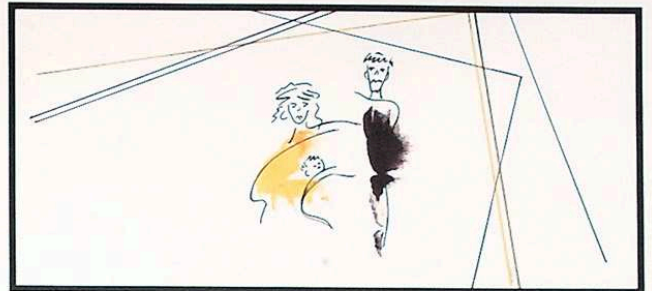
AUCA DELS REIS, ANY 2001

Quan s'acosta el temps de Nadal, sentim el fred i el cant del pardal.

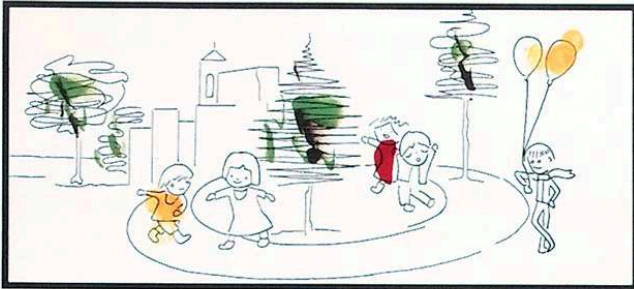

A la nit, esguardem la lluna plena, sentint la vesprada més serena.

I tornem a recordar aquell infant de fa dos mil anys que nasqué plorant,

allí, a l'Orient, en una establa, fill dels humils Josep i Maria

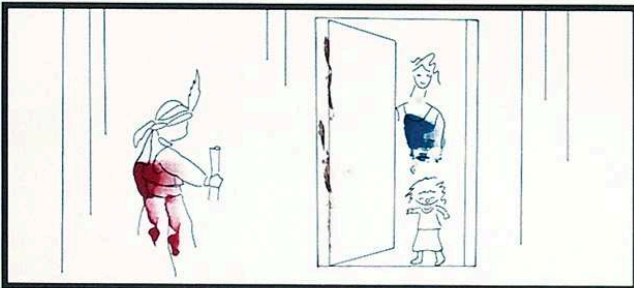
L'infant que ens duia una esperança, calia obrir els ulls sense recança!

Tot hom vol recordar que l'infant és nat, i una gran gresca se sent a la ciutat.

Així, com els tres savis es postraren, els nostres avis ja ho recordaren.

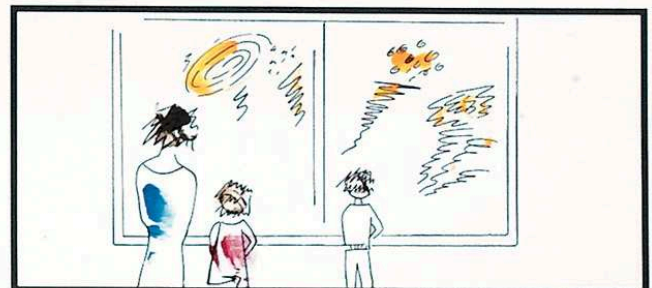
I des de llavors, a Igualada es festiva la memòria dels Reis amb alegria.

Abans, però, un fidel missatger ens recorda el que sí i no hem de fer.

Amb gran cobrot entra el pagès Faruk i a cada porta, amb judici, fa un truc.

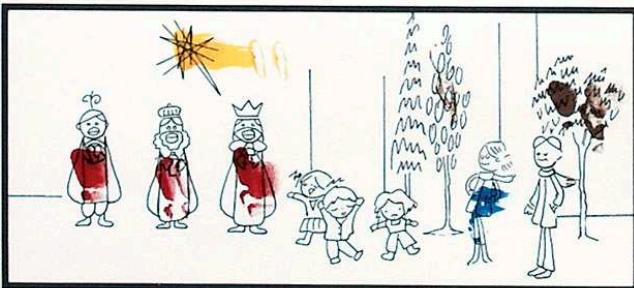
I és que anuncia l'arribada dels Senyors, que, de somnis, n'han de ser portadors.

La gent treu el cap per la finestra, i és que a Igualada es fa gran festa.

Tres Reis, des del llunyà Orient, vénen per tal de portar bon consell.

Han marxat de matí al tren de l'albada per arribar a la nit a Igualada.

Un dia portaren or, mirra i encens; avui, nines, camions, firetes i trens.

Una estrella enfila per la Soledat i la cara de la quitaixa s'ha il·luminat.

I l'estrella bé que a tots ens captiva, a petits i a grans, amb llum festiva.

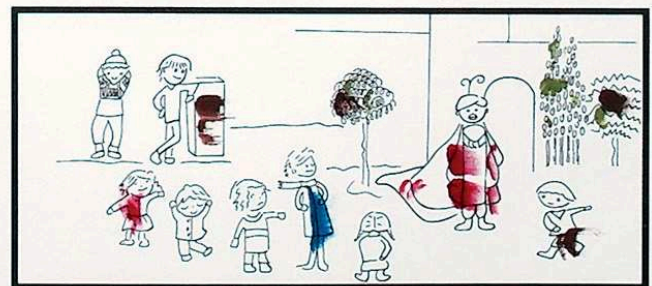
I darrere s'acosta -diuen- un grec, amb grans barbes blanques i llec.

Els seus ulls, ja humits per l'edat, reparteixen amor a la humanitat.

I el seguiaix -comenten- un grec, amb gran cabellera de rinxols de foc.

La seva rialla, dolça com el pa de mel, inspira tendresa com baixada del cel.

I després, -xiuxuegen- un negre, amb riques vestimentes de seda.

L'alegria i el goig de la seva mirada infonen pau i germanor a la mainada.

Diuen que han vingut de la serralada per portar la bona nova a Igualada.

I tot un llarg reguitzell de servents, disposats a il·lusionar els presents.

Els carrers s'omplen d'alegria i rialles; és una nit sense tristesses ni baralles.

I és que l'amor hi pren gran part: cada cor té un estel com a far.

Avui, al cel hi ha una estrella pintada, així com a la terra, tendresa desitjada.

perquè la màgica nit dels Reis d'Orient no s'acaba, tot just en l'esperit s'encén;

i, com una flor que s'obre a la matinada, recordarem el seu pas per la nostra Igualada.